

Quatre cançons d'Apel·les Mestres

Per a cor de veus mixtes (SCTB)
Para coro de voces mixtas (SCTB)
For mixed voices choir (SATB)

Arranjament:
Josep Maria Pladevall

Quatre cançons d'Apel·les Mestres

1a edició: març 2020

© Arranjaments: Josep Maria Pladevall

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

Tel: + 34 93 832 69 46 + 34 93 318 06 05

email: dinsic@dinsic.com - www.dinsic.com

Disseny coberta: Ludovica Mosca

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163

08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal B 6987-2020

ISMN: 979-0-69231-992-4

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

Tel: + 34 93 832 69 46 + 34 93 318 06 05

email: dinsic@dinsic.com - www.dinsic.com

Quatre cançons d'Apel·les Mestres

El repertori coral compta amb un important grapat d'harmonitzacions de cançons tradicionals. En aquestes obres, la melodia, que s'ha transmès de generació a generació i que ha viscut sola o en companyia d'instruments diversos, es revesteix de polifonia i esdevé una peça de concert. Sembla natural, perquè ha estat així des de sempre. Així doncs, és habitual trobar en el repertori coral cançons tradicionals harmonitzades per a cor de veus mixtes. Força compositors s'hi han dedicat amb molt d'encert. El que no és tan habitual és que es facin adaptacions de cançons d'autor, com les que pertanyen a l'ampli i interessant repertori de la "nova cançó", ni de cançons que van compondre autors coneguts, com ara Apel·les Mestres.

Apel·les Mestres no es considerava músic. Ell preferia que se l'anomenés cançoner, perquè tan sols componia poema i melodia i havien de ser

amics seus, com ara Frederic Lliurat o Joan Massià, qui en completessin l'harmonització. Durant tota la vida va escriure cançons per al seu gaudi personal, més d'un centenar, i no va ser fins al 1922, quan ja tenia 68 anys, que va accedir a publicar-les. Interpretades per cantants com Mercè Plantada, Conxita Badia i, sobretot, Emili Vendrell, van tenir molta difusió i algunes fins i tot es van convertir en autèntiques cançons populars. Les seves melodies simples i naturals, que sembla que sorgeixin de la mateixa musicalitat del text, s'inspiraren sovint en cançons tradicionals.

Aquestes quatre cançons que us oferim respecten tots els elements de la partitura original i se'ls revesteix de la calidesa del color vocal del cor a quatre veus mixtes. Són cançons aparentment senzilles i fàcils d'interpretar, però que mereixen la mateixa exigència musical del gran repertori.

Four songs by Apel·les Mestres

The choral repertoire has a significant handful of harmonisations of traditional songs. In these works, the melody –which has passed down from generation to generation and has lived alone or in the company of various instruments– is imbued with polyphony and becomes a concert piece. It seems natural, because it has always been this way. Therefore, it is common to find traditional songs in the choral repertoire that are harmonised for a mixed voice choir. Many composers have dedicated themselves to this with great success. What is less common is the creation of adaptations of songs by songwriters, such as those belonging to the broad, intriguing repertoire of the "Nova Cançó" (the "New Song"), or songs composed by well-known authors, such as Apel·les Mestres.

Apel·les Mestres did not consider himself to be a musician. He preferred to be called a songwriter,

because he only composed verses and melody. It was down to his friends, such as Frederic Lliurat or Joan Massià, to complete the harmonisation. He wrote more than one hundred songs throughout his whole life for his personal pleasure, and it was not until 1922, when he was 68, that he agreed to publish them. Performed by singers such as Mercè Plantada, Conxita Badia and, in particular, Emili Vendrell, they were widely disseminated and some even became authentic folk songs. His simple, natural melodies, which appear to emerge from the very musicality of the text, were often inspired by traditional songs.

These four songs that we offer respect all elements of the original score and are imbued with the warm vocal colour of the four-part mixed voice choir. These songs are seemingly simple and easy to perform, but they merit the same musical stringency of the great repertoire.

Cuatro canciones de Apel·les Mestres

El repertorio coral cuenta con un importante número de armonizaciones de canciones tradicionales. En esas obras, la melodía, que se ha transmitido de generación en generación y que ha vivido sola o en compañía de diferentes instrumentos, se reviste de polifonía y se convierte en una pieza de concierto. Parece natural, porque ha sido así desde siempre. Así pues, es habitual encontrar en el repertorio coral canciones tradicionales armonizadas para coro de voces mixtas. Bastantes compositores se han dedicado a esa tarea con mucho acierto. Lo que no es tan habitual es que se hagan adaptaciones de canciones de autor, como las que pertenecen al amplio e interesante repertorio de la Nova Cançó, ni de canciones que compusieron autores conocidos, como por ejemplo Apel·les Mestres.

Apel·les Mestres no se consideraba músico. Él prefería que lo llamaran “cancionero”, porque tan solo componía poema y melodía y tenían que ser

amigos suyos, como por ejemplo Frederic Lliurat o Joan Massià, quienes completaran la armonización. Durante toda la vida escribió canciones para su goce personal, más de un centenar, y no fue hasta 1922, cuando ya tenía 68 años, cuando accedió a publicarlas. Interpretadas por cantantes como Mercè Plantada, Conxita Badia y, sobre todo, Emili Vendrell, tuvieron mucha difusión y algunas incluso se convirtieron en auténticas canciones populares. Sus melodías simples y naturales, que parece que surjan de la propia musicalidad del texto, se inspiraron a menudo en canciones tradicionales.

Estas cuatro canciones que os ofrecemos respetan todos los elementos de la partitura original y se los reviste de la calidez del color vocal del coro a cuatro voces mixtas. Son canciones aparentemente sencillas y fáciles de interpretar, pero merecen la misma exigencia musical del gran repertorio.

Cançó d'hivern

Apel·les Mestres

Arranjament: Josep M. Pladevall

Alegret, no massa

mp

S Mont - seny fer - reny, treu - te la ca -

C Mont - seny fer - reny, treu - te

T Mont - seny fer - reny, treu - te

B *mp* Mont - seny fer - reny, treu - te

6

put - xa blan - ca; Mont - seny

la ca - put - xa blan - ca; Mont - seny

la ca - put - xa blan - ca; Mont - seny

la ca - put - xa blan - ca; Mont - seny

la ca - put - xa blan - ca; Mont - seny

11

fer - reny, treu - te - la per Déu, Mont - seny.

fer - reny, treu - te - la per Déu, Mont - seny.

fer - reny, treu - te - la Mont - seny.

fer - reny, treu - te - la per Déu, Mont - seny.

Final

La Son-soneta

Apel·les Mestres

Arranjament: Josep M. Pladevall

Moderat

Sopr. solo *mp*

S *mp* *p*

C *mp* *p*

T *mp* *p*

B *mp* *p*

La Son - so - ne - ta és a -
 La Son - so - ne - ta ha vin -
 La Son - so - ne - ta us du -

La Son, la Son, és a -
 ha vin -
 us du -

La Son, la Son, és a -
 ha vin -
 us du -

La Son, la Son, és a -
 ha vin -
 us du -

6

quí, a - ra ha ar - ri - bat de pun - te - tes; du ves - tit co - lor de
 gut; si la vo - leu fer con - ten - ta di - reu ben baix "San - ta
 rà vo - lant en - tre cel i ter - ra; us du - rà dret a un pa -

quí, la son, du ves -
 gut, la "San - ta
 rà, Son - so - ne - ta, son, un pa -

quí, la son, du ves -
 gut, la "San - ta
 rà, Son - so - ne - ta, son, un pa -

quí, la son, du
 gut, la son, les
 rà, Son - so - ne - ta, son, d'or

Madrigal

Apel·les Mestres

Arranjament: Josep M. Pladevall

Alegret amorós

mf

S

Si fos - sis l'o - rat - ge que al pic del ma -
 Si fos - sis l'o - na - da que em - pe - sa pel
 Si fos - sis l'es - tre - lla que al cor de la

mf

C

Si fos - sis l'o - rat - ge que al pic del ma -
 Si fos - sis l'o - na - da que em - pe - sa pel
 Si fos - sis l'es - tre - lla que al cor de la

mf

T

Si fos - sis l'o - rat - ge que al pic del ma -
 Si fos - sis l'o - na - da que em - pe - sa pel
 Si fos - sis l'es - tre - lla que al cor de la

mf

B

Si fos - sis l'o - rat - ge que al pic del ma -
 Si fos - sis l'o - na - da que em - pe - sa pel
 Si fos - sis l'es - tre - lla que al cor de la

4

mp

tí jo - iós es - pon - ce - lla les flors del jar - dí; vol -
 vent s'en ve mar en - fo - ra, can - tant i ri - ent;
 nit ra - dio - sa s'en - lai - ra pel blau in - fi - nit;

mp

tí jo - iós es - pon - ce - lla les flors del jar - dí; vol -
 vent s'en ve mar en - fo - ra, can - tant i ri - ent;
 nit ra - dio - sa s'en - lai - ra pel blau in - fi - nit;

mp

tí jo - iós es - pon - ce - lla les flors del jar - dí; vol -
 vent s'en ve mar en - fo - ra, can - tant i ri - ent;
 nit ra - dio - sa s'en - lai - ra pel blau in - fi - nit;

mp

tí jo - iós es - pon - ce - lla les flors del jar - dí; vol -
 vent s'en ve mar en - fo - ra, can - tant i ri - ent;
 nit ra - dio - sa s'en - lai - ra pel blau in - fi - nit;

El gran raïm

Apel·les Mestres

Arranjament: Josep M. Pladevall

Alegret

mf

S tra la la la la la la la la la, tra la la la la la la la

mf

C tra la la la la la tra la la la la la, tra la la la la la la la la

mf

T tra la la la la la la la, tra la la la tra la la la

mf

B tra la la la la la la la, tra la la la la la la

4

la la, tra la la la la la la la la la, tra la la la la la la la

la, tra la la la la la tra la la la la la, tra la la la la la la la

la, tra la la la la la la la, tra la la la la la la la

la, tra la la la la la la la, tra la la la la la la la